

പാടമൊന്നായ് ഗാനങ്ങൾ : ഒരു പഠനം

ദേവദാരുകളുടെയും മുന്തിരിവള്ളികളുടെയും അമരഭൂമിയായ ലൈബ്രേറി പ്രിയപുത്രനായ വലീൽ ജിബോറ്റി ‘പ്രവാചകൻ’ എന്ന യോഗാത്മക കാവ്യത്തിൽ, അവിസ്മരണീയമായ ഒരു നിമിഷമുണ്ട്. പ്രവാചകനായ അൽ മുസ്തഹമാ, ഓർഹലീസ് നഗരത്തിലെ നിഖാസികളോട് താത്പര്യമുന്ന നിമിഷം. ഒരു പുരോഹിതൻ അർത്ഥിച്ചു: “ തങ്ങളോട് മതത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചാലും”. അവൻ പറഞ്ഞു:

“ നിങ്ങളുടെ ദേവാലയവും മതവും
 നിങ്ങളുടെ അനുഭിനജീവിതമത്രെ.
 അതിനുള്ളിൽ എന്നെങ്കിലും
 നിങ്ങൾ കടക്കുമ്പോൾ,
 സർവ്വസവും കൈയ്തിലെടുക്കണം:
 കലപ്പയും ഉലയും കൊടുവടിയുമെല്ലാം.
 തന്റെ ഇഷ്യരാവബോധത്തിൽനിന്ന്
 കർമ്മങ്ങളെയോ
 തന്റെ വിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്ന്
 ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളെയോ വേർത്തിരിക്കാൻ
 ആർക്കും കഴിയും? ”

ജിബോറ്റി, ഇഷ്യരാവബോധത്തിൽനിന്ന് ഉറവെടുത്ത ആരാധനാ സങ്കൽപ്പമാണ് ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നെന്നുനിൽക്കുന്നത്. ജീവിതയാമാർത്ഥ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അടിഥാളിക്കുവാനുള്ള മാളങ്ങളും, മതം. ജീവിതത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള വിശ്വാസവും ദർശനവുമാണ്. നമ്മുടെ മതാവബോധമോ?

സമുഹത്തിൽ പുലരുന്ന ജീവിതസമീപനവും വിശ്വാസവും തമ്മിലുള്ള രേഖാശ്രദ്ധത്തിലാണ് നമ്മുടെ മതാവബോധം വികലമാവുന്നത്. ഭൗതിക ധാരാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിസ്മയത്തിലാണ് ആത്മീയസാന്നദ്ധം തേടുന്നത്. എന്നാൽ ജീവിതാസക്തിയിൽനിന്ന് മുക്തരാണോ? അല്ല, അല്ല. അപ്പോൾ ജീവിതവുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത, മനസിൽ അശ്വിയായി എറിയാത്ത, ഉപരിതലസ്പർശിയായ മതാവബോധമാണെന്ന്. എന്നാൽ വിശ്വാസത്തെ ശാരവപൂർവ്വം സമീപിക്കുന്ന, അർത്ഥവത്തായ ജീവിതസമീപനത്തിനുള്ള അനേഷണമായി കാണുന്ന അസ്പദമനസ്യകളുടെ ഒരു നൃനപക്ഷം, ജീവിക്കുന്ന കാലാലട്ടത്തോടും, നെന്തിക സമസ്യകളോടും സാർത്ഥകമായി പ്രതികരിക്കുന്നു. ജീർണ്ണിച്ച സാമുഹ്യവ്യവസ്ഥ

හූජරක්ෂිතමාග් ඩී මුසෑසාක්ස්පුත්තිල් ප්‍රිවිතං තෙශ්චිඩාතේ, මැඡපුද්
සාමුහ්‍යාලදනයකුවෙශ්ටි පොරාඉනතිලාග්, අවර් ආත්මීයත කෙළෙතුනාත්.
ඡ්‍රිවිතතිල් එළ ප්‍රෙහෙශ්ඩිකක්‍රුඨ එිංජ්‍යුද උත්තරමුළු, අවර්ස් ගෙවයා.
ගිඹිතරුළයුද ප්‍රියිතරුළයුද පක්ෂංචේරුන, මොචනතිගුවෙශ්ටියුඟු ඇතයුද
පොරාඉතිල් පක්ෂංචේරුන ගෙවාඹිමුවුමාග්, අවර් තම්මිල් ඩිලුක්කිජුරුකුන
ජෘතකං. නැති ඩිලුණුන සාමුහ්‍යවුවසංය්කුවෙශ්ටියුඟු පොරාඉතිල්
පාලක්ෂකතියාවුකයාග්, අවරුද ඇමසාහ්‍යා. අණෝග ඩිෂාසායුවුද
ඇතුළුවෙශ්ටියාමුවවුමාය මගසුක්‍රිලිල් ඉංබෙදුත්ත ගැංඟඳුගාග් හූජර
සමාජිකුනාත්.

ගෙවාරායනයුමායි ඩිස්පුද් රුපපුද්‍රිංගුඟු හූජ ගාංජේර්, ආත්මීයතයුද
පරිවෙශම්ඩිල් ප්‍රෙචරිජ්‍රිංගුඟු ගැංඟඳිල්නිං රුපත්තිලුද බාවත්තිලුද
වුතුස්තමාග්. ඩීස්.සි.ඩී.ඩේ ඩිජ්‍යාර්ත්ම් සමෙශ්ඨනැඹිලුද යුවජන
කුෂාසුක්‍රිලුද ඉරුත්තිරිල් එිතායාරක්‍රිල්නිංගාග් හූජ අයිකවුද
ඉංබෙදුතිංගුඟුත්. කිශ්මස් ගාංජුශුජුජයෝක් ඩිස්පුද්‍රතාග් මදු එළ ගැංඟඳේර්
ඇතුළුවෙශ්ටියාමුවමාය අසාසංඛමනසුක්‍රිඨ වෙඩනක්‍රුළයුද මුජුරුකෙතිගේ යුද
ඇර්පුළුවෙශ්ටියාමුද ඡුදුද තිශ්කවුමාග්, හූජ ගැංඟිකඹ් ප්‍රකාශමානමාකුනාත්.
හූජරසානියානතිල් තුඩිකොං මුශංගුන ඩුඩයතිගේ සංජීතමාග්, හූජ
ගැංඟිකඹ්.

‘අගේ ඩුඩය නිගේ මුනිල්
පොසතුඩියාය මුශංගුනු.
නිගේ බරවිල් දුමියාක
෉ංග්‍රිනු පාංග්‍රි - ’

ගැංඟඳුද ආත්මචේතනයුද මුජුරුක්‍රිංගුන හූජරංක්‍රිංගාගිල්.

ප්‍රතිජ්‍යාවයමාය යුවමනසුක්‍රිජ්‍රකිරියාං මාදුද ඩිතය්කුන ගාංජේර්
ආර්කුවෙශ්ටියාග් පාංග්‍රිතෙන්.

පාංග්‍රිනු තමෙශ්ංගාර්කුවෙශ්ටි?
කෙකතාලුමෙශ්ංග්‍රාර්කුවෙශ්ටි?
තමුද මොහො සංජීතයාරකඹ්
පෙත්තිරිංග්‍රිංගතාර්කුවෙශ්ටි?

චොරවාර්ගොඟුකුන ඩුඩයංග්‍රිකායි
පාංග්‍රි තමුක්කිනු පාංග්‍රි
තාතරාය, තොතරාය ඩිලපිකුගොර්කායි
පාංග්‍රි තමුක්කිනු පාංග්‍රි.

മാറ്റം വിതയ്ക്കുന്ന പാട്ടുകൾ
 കൂട്ടമായ് കൂട്ടമായ് കൂട്ടരേ
 ചേരിയിൽ പിടയുന്ന ചേതനകൾക്കായി
 ചേരിൽ താഴ്ന്നാക്കുന്ന ജീവിതങ്ങൾക്കായി
 ചെക്കനൽ ചൂളയിൽ എരിയുന്നോർക്കായി
 ഇരുപ്പേ ജയിക്കുവാൻ പൊരുതുന്നോർക്കായി
 പാടാം നമുക്കിനു പാടാം.

ബൈബിളിലെ ജീവൻതുടിക്കുന്ന ഏട്ടുകൾ അനുഭിന ജീവിതമേവലകളിൽ
 പുനർജനിക്കുന്നതായി, ഈ ഗായകർ തിരിച്ചറിയുന്നു. തീക്ഷ്ണവും തിക്തവുമായ
 ഇരുണ്ട രാത്രിയുടെ യാമങ്ങളിലെലാനിൽ ഭൂസർഗ്ഗങ്ങളെ ബന്ധിക്കുന്ന, ദേവദുതികൾ
 കയറിയിരിങ്ങുന്ന ധാക്കോഡിന്റെ ദർശനഭൂമിയിൽ തെളിഞ്ഞ ചിത്രമാണ്, ഈ ഗാനത്തിൽ
 തെളിഞ്ഞുവരുന്നത്.

ഈ മനോഹര രാത്രിയിൽ,
 സപ്പനങ്ങൾ വിടരും ധാമങ്ങളിൽ,
 നൻ തിരുരാജ്യത്തിൻ ഏണിപ്പടികൾ
 ഭൂവിലിനങ്ങിയ നിമിഷങ്ങളിൽ
 മൺിലും വിണ്ണിലും രോമാഖമരുളും
 ധന്യമുഹൂർത്തത്തിൻ സംഗീതം
 അധരങ്ങളാത്മാക്കളേറ്റുപാടി
 ഹ്യോദയത്തിലാഹ്ലാദം തിരതല്ലി....

രൂ ക്രിസ്മസ് ഗാനം കേൾക്കു. ക്രിസ്മസിന്റെ പൊരുൾ ഈ വരികളിൽ ലയിച്ചു
 ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്മസ് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുതിയ പുറപ്പാടിന്റെ ദർശനം ബൈബിളിന്റെ
 താളുകളിൽനിന്ന് പുനരവതരിക്കുന്നു.

സുരൂനുഡിച്ചു മുർക്കാടതില
 നാട്ടുതസ്യമേരമുയർന്നു.
 തോൽവിതകർച്ചകളാകുലതകളാ
 ലാകെവലഞ്ഞാരു നാളിൽ
 പുതിയ പുറപ്പാടിന്റെ തുടക്കം
 പുതിയൊരു മാനവ ജനനം

ബൈബിൾ ബിംബകൽപ്പനകളിലുടെ കേവല പുനരാവ്യാനങ്ങളിൽ സംതൃപ്തി
 തേടുന്നില്ല, ഈ ഗായകരുടെ സർഗ്ഗാത്മകചെതന്യും. അനുഭിന ജീവിതസമസ്യകളുടെ
 മുന്പിൽ തീക്ഷ്ണമായി പ്രതികരിക്കുന്ന മനസാണ്, അവരുടെത്. നോക്കുക:

നീയെന്ന കൈവിടതെനേ നാമാ,
 നീയെന്ന കൈവിടതെനേ?
 കാൽവൻ മാമല തന്നിലുണ്ടന
 വിലാപച്ചുഴികളുയർന്നു കാറ്റിൽപ്പാൻ
 ഇന്നിനോരായിരു ദീനക്കണ്ഠംങ്ങളിൽ
 വീണ്ടും മുഴങ്ങീടുന്നു
 നാമാ, നീയെന്ന കൈവിടതെനേ?

വയലിൽ പുത്രത്താരാ-
 മൃതപത്ഞജരങ്ങളും
 താറുവേലപ്പാടിനോടൊപ്പം
 വിറയാർന്നു പകരുന്നു ഗാനം
 ഇന്നിനി വയ്ക്കാം; ഇവരോടു പൊരുക്കുവാൻ വയ്ക്കാം

വർത്തമാനകാല ജീവിതസമസ്യകളിൽനിന്നുള്ള ദന്തഗോപുരങ്ങളിലിരുന്ന് പ്രതികരിക്കുന്ന കപടബുദ്ധിജീവികളുടെ സമീപനത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് ഈ അസ്വസ്ഥമനസ്കളുടെ ഭാവം. മാനവഭാഗധേയത്തക്കുറിക്കുന്ന ദൈവനിയോഗം, നമ്മൾഷ്ടരായി ഏറ്റുവാങ്ങി അടരാടുവാനുള്ള സന്ധാരതയാണ്, ഈ ഗാനങ്ങളിൽ അനുരഥനം ചെയ്യുന്നത്. വേദപുസ്തകത്തിലുടെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട, ക്രിസ്തുദർശനത്തോടുള്ള അനുസരണമാണ്, ആത്മസമർപ്പണത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നത്. ഒരുമിക്ക ഗീതങ്ങളിലും ആത്മസമർപ്പണത്തിൽ പ്രതിസ്പർശനമാണ് നാം കേൾക്കുക. ഈ ശരംസന്നിധിയിൽ, എരിയുന്ന യാഗശാലയുടെ മുമ്പിൽ അർപ്പിതചേതസ്സായി നിൽക്കുന്ന യുവാവായ പ്രവാചകനെയാണ് സമർപ്പണഗാനങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിക്കുക. ‘അടിയന്തിരം, അടിയന്തിരം അയക്കണമേ’ ദൈവനിയോഗത്തിൽ ജമസാഹല്യം തേടുന്ന ക്രിസ്തീയ ദൗത്യവോധമാണ്, ഈ ഗാനങ്ങൾ പകരുന്ന ആത്മീയാനുഭവം.

സ്വീകരിക്കു.... സ്വീകരിക്കു....
 ഈ മിശ്രനിർക്കണണങ്ങൾ
 നാമാ, സ്വീകരിക്കു....സ്വീകരിക്കു...
 ഈ മിശ്രനിർക്കണണങ്ങൾ

അനുഗ്രഹിക്കു നിയോഗം നൽകു...
 ഈ ധന്യനിമിഷങ്ങളിൽ
 നാമാ അനുഗ്രഹിക്കു... നിയോഗം നൽകു...
 ഈ ധന്യനിമിഷങ്ങളിൽ...

ഗാനങ്ങളുടെ ഭാവതലത്തെക്കുറിച്ചാണ് മുകളിൽ പറയുവന്ത്. അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദൈവാവബോധത്തെപ്പറ്റിയും ജീവിതാവബോധത്തെപ്പറ്റിയുമാണ് എന്നു പറയുകയാവും ശരി. ഇവയുടെ രൂപശില്പങ്കുടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പാശ്ചാത്യ സംഗീതോപകരണങ്ങളുടെ കാത്തപ്പിക്കുന്ന ഇരുവലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരുക്കുന്നവയാണ് ആധുനിക ക്രിസ്തീയ ശിതങ്ങൾ. അല്ലകിക്കമായ മായാപ്രപഞ്ചം ഒരുക്കുകയാണല്ലോ ലക്ഷ്യം. എന്നാൽ ഇവിടെ ഇതാ വ്യത്യസ്തമായ താളവോധം, സംഗീതവോധം. അടിസ്ഥാനവർഗ്ഗങ്ങളുടെ സംഘശാനങ്ങളുടെ ഇന്നണമാണ് ഇവയുടെത്. സംസ്കാരത്തിനിമയിൽനിന്നും ഉറവെടുത്ത, ചുണ്ടുകളിൽനിന്ന് കാതുകളിലേക്കും, കാതുകളിൽനിന്ന് ചുണ്ടുകളിലേക്കും പകർന്ന നാടൻപാട്ടുകളുടെയും വായ്ത്താരികളുടെയും ഇന്നണത്തിൽ വാർന്നുവീണവയാണ് അവയോരോന്നും. ഗാനങ്ങളുടെ ഭാവശില്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജനകീയസംസ്കാരമാണ്, രൂപശില്പത്തിന്റെയും നിയാമകൾടക്കമെന്ന് ചുരുക്കം.

കാറേ വാ കടലേ വാ
ഓരു കരിമേഘം കൊണ്ടതാ
മഴവില്ലുകൾ വിതിയിക്കാനായ്
മഴമേഘം കൊണ്ടതാ

കാണാക്കരകേറി
എറാമലയേറി
തിരാതിരയലിലുറി വരും പുതു-
ജീവിതചേതനയോ....
ചുഴികൾ മലരികളായണുതോറും
പടരും നെന്തികവേദനയോ...

തുടങ്ങിയ ഇന്റർക്കളിൽ അന്തർധാരയായി വർത്തിക്കുന്നത് സംഘച്ചെതനയുടെ ഉൾത്തൃടിപ്പുകളുടെ താളുവോധമാണലോ.

ക്രീസ്തീയ ഭക്തിഗീതങ്ങൾ എന്നു കേളിക്കേട്ട ഗാനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്, ഇവിടെ സമാഹരിക്കപ്പെടുന്ന ആത്മീയദർശനവും സംഗീതവും. പാടിപ്പിക്കിയ മതാവബോധത്തിന് അനുമാണ്, ഇവയുടെ ഭാവശില്പവും രൂപരില്പവും. ‘ഡൈനാമിക് ആക്ഷൻ ഗ്രൂപ്പ്’ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ജനകീയഗാനങ്ങളെയാണ് ഈ ഗീതങ്ങൾ അനുസ്യം മരിപ്പിക്കുക. ഗാനങ്ങളുടെ സമാഹരണത്തിൽ, ജനകീയഗാനങ്ങൾ മാതൃകയായിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസാധിഷ്ഠിതവും അനേകണാമുഖവും സർഗ്ഗാത്മകവുമായ മനസുകളിൽനിന്ന് ഉറവെടുത്ത ഈ ഗാനങ്ങൾ ആഴമായ ആത്മീയാനേഷണൽത്തിലേക്ക് അനുവാചകമനസിനെ ഉണർത്തുകയും ഉയർത്തുകയും ചെയ്യും.

റവ. മാത്യു ഡാനിയേൽ